

”وڌائي اڙ وڌائي دو“

آج وشو ڪلياڻڪاري باپ دادا وشو ڪي چارون اور ڪي بچون ڪو سنمڪ ديك رهي هئ. سڀي بچي اپني ياد ڪي شڪتي سين آڪاري روپ ۾ مذوبن پهونچي هوئي هئ. هرايڪ ڪي اندر ملن مناني ڪا شپ سنڪلپ هئ. باپ دادا سرو بچون ڪو ديك ديك هرشت هو رهي هئ ڪيونڪ باپ دادا هرايڪ بچي ڪي وشيشتا ڪو جانتني هئ. اُسي وشيشتا ڪي آڌار پر هرايڪ اپنا اپنا پارت بجاءِ رهي هئ. يهي برهمڻ آتمائون ڪي وا برهمڻ پريوار ۾ نوينتا هئ جو ايڪ پي برهمڻ آتما وشيشتا ڪي سوا ساڌارڻ نهين هئ. سڀي برهمڻ آلوڪڪ جنم ڌاري، آلوڪڪ هئ اس ليئي سڀي آلوڪڪ اُرتات ڪوئي نه ڪوئي وشيشتا ڪي ڪارڻ وشيش آتما هئ. وشيشتا ڪي آلوڪڪتا هئ. اس ليئي باپ دادا ڪو بچون پر ناز هئ. سڀ وشيش آتمائين هو. اُسي هين اپني ۾ اس آلوڪڪ جنم ڪا، آلوڪڪتا ڪا، روحانيت ڪا، ماسٽر سروشڪتيوان ڪا نشا اپني ۾ سمجهتي هو؟ يه نشا سرو پرڪار ڪي ڪمزوريون ڪو سماپت ڪرني والا هئ. تو سدا ڪي ليئي سرو ڪمزوريون ڪو وڌائي ديني ڪا مکيه ساڌن، سدا سيم ڪو اڙ سرو ڪو سنگريئي وشيش آتما ڪي پارت ڪي وڌائي دو. جيئي ڪوئي پي وشيش دن هوتا هئ تو ايڪ دو ڪو وڌائي ديتي هو. تو ساري ڪلپ ۾ سنگريگ ڪا هر دن وشيش دن هئ اڙ آپ وشيش يگ ڪي وشيش پارت ڌاري هو. اس ليئي آپ وشيش آتمائون ڪا هر ڪرم آلوڪڪ اُرتات وشيش هئ. تو سدا آپس ۾ مبارڪ دو اڙ سيم ڪو پي مبارڪ دو، وڌائي دو. جهان وڌائي هونگي وهان وڌائي هو جائينگي. تو اس ڊبل وديشيون ڪي سيزن ڪا سار يهي ياد رڪو ”سدا وڌائي دواران وڌائي دين هئ“ يهان آئي هين هو وڌائي دي وڌائي مناني ڪي ليئي تو وڌائي اڙ وڌائي يهي دو شبد ياد رڪنا. وڌائي ديني هئ، نهين وڌائي دي دي. وردان پومي ۾ آنا اُرتات سدا ڪي ليئي ڪمزوريون ڪو وڌائي دين. راوڻ ڪو تو جلا ديتي هو ليڪن راوڻ ڪي ونش اپنا داءُ لگاتي هئ. جيئي آپڪي ساڪاري دنيا ۾ ڪوئي بڙي پراپرٽي والا شير چورتا هئ تو اُنڪي پولي پتڪي هوئي سنبندي پي آڪر نڪلتي هئ. اُسي راوڻ ڪو تو مار ليتي هو ليڪن اُنڪي ونش جو اپنا حق لين ڪي ليئي سامنا ڪرتي هئ، اُس ونش ڪو ونش ڪرني ۾ ڪي ڪي ڪمزور هو جاتي هو. جيئي ڪام، ڪروڌ، لوپ، موه، آهنڪار انهن ڪي ونش اُرتات اُنش بڙي رايڻ روپ سين اپنا بناء ديتي هئ. جيئي لوپ ڪا اُنش هئ، آوشيڪتا. لوپ نهين هئ ليڪن آوشيڪتا سڀ هئ. آوشيڪتا ڪي پي حد هئ. اگر آوشيڪتا بيحد ۾ چلي جاتي هئ تو لوپ ڪا اُنش هو جاتا هئ.

اُسي ڪام وڪار نهين هئ، سدا برهمچاري هئ ليڪن ڪسي آتما ڪي پرت وشيش جھڪاءُ هئ جسڪا رايڻ روپ سنيه هئ. ليڪن ايڪسترا سنيه اُرتات ڪام ڪا اُنش. سنيه رائيٽ هئ ليڪن ”ايڪسترا“ اُنش هئ.

اُسي پرڪار ڪروڌ پي جيت ليئا هئ ليڪن ڪسي آتما ڪي ڪوئي سنسڪار ديڪتي هوئي سيم اندر گيان سوروپ سين نيچي آ جاتي اڙ اُسي آتما سين ڪنارا ڪرني ڪا پريتن ڪرتي، ڪيونڪ اُنڪو ديك اُسڪي سمپرڪ ۾ رهتي اوستا نيچي اوپر هوتي هئ اس ليئي سڀاءُ ڪو ديك ڪنارا ڪرنا، يه پي گهرڻا اُرتات ڪروڌ ڪا هين اُنش هئ. جيئي ڪروڌ اُگني سين جلني

ڪي ڪارڻ دؤر رهندي هئ، تو يهه پي سوکير گهرڻا پي ڪروڌ ڪي آڱني ڪي سمان، ڪنارا ڪراءِ ڏيتي هئ. اسڪا رايڻ شبد هئ. اپني اوستا ڪو خراب ڪرين اس سين ڪنارا ڪرنا آڇا هئ. نيٺا بنا اوڙ ڇيز هئ، ڪنارا ڪرنا اوڙ ڇيز هئ. پياري بن نياري بنتي هو، وهه رائيٽ هئ ليڪن سوکير گهرڻا پاءُ، ”يهه اٿسا هئ، يهه تو بدلنا هيٺن نهين هئ.“ اٿسي سڌا ڪي ليئي اُسڪو سوکير سراپت ڪرتي هو. سيف رهو ليڪن اُسڪو سرٿيفڪيٽ فائينل نهين دو. اٿسي هيٺن وشيشٽا ڪو ڏيکني هوئي سڌا سرو ڪي پرت سریشٽ پاون اؤڙ سریشٽ ڪامنا رڪتي هوئي اس اَنش ڪو پي ودائي دو. اپني سریشٽ پاون اؤڙ سریشٽ ڪامنا ڪو چورو نهين، اپنا بچاءُ ڪرتي هوئي دوسري آتمائون ڪو گرا ڪر ڪي اپنا بچاءُ نهين ڪرو. يهه گهرڻا پاءُ آرڻات گرا. دوسري ڪو گرا ڪر ڪي اپني ڪو بچانا يهه برهمڻون ڪي وشيشٽا نهين. خد ڪو پي بچائو دوسري ڪو پي بچائو. اسڪو ڪها جاتا هئ، وشيش بننا اؤڙ وشيشٽا ڏيڪنا. يهه چوڻي چوڻي باتين چلتي چلتي دو سوروپ ڌارڻ ڪر ليتي هئ، ايڪ دلشڪست اؤڙ دوسرا آلبيل، تو آبي راوڻ ڪي اَنش ڪو سڌا ڪي ليئي ودائي ديني ڪي ليئي ان دونو روپون ڪو ودائي دو. اؤڙ سڌا اپني ۾ باپ دواران ملي هوئي وشيشٽا ڪو ڏيڪو. ميري وشيشٽا نهين، باپ دواران ملي هوئي وشيشٽا هئ. ميري وشيشٽا سوچينگي ڦر اهنڪار ڪا اَنش آ جائينگا. ميري وشيشٽا سين ڪام ڪيون نهين ليئا جاتا، ميري وشيشٽا ڪو جانتني هيٺن نهين هئ! ”ميري“ ڪهان سين آئي؟ وشيش جنم ڪي گفٽ هئ وشيشٽا پانا. تو جنم داتا نين گفٽ دي، ”ميري“ ڪهان سين آئي؟ ميري وشيشٽا، ميري نيچر ميري دل يهه ڪهتي هئ، وا ميري دل يهه ڪرتي هئ، يهه ميري نهين هئ ليڪن وري (چنتا) هئ. آپ لوگ ڪهتي هو نان وري، هري، ڪري. سمجها، يهي اَنش سماپت ڪرو اؤڙ سڌا باپ دواران ملي هوئي سيمر ڪي وشيشٽا اؤڙ سرو ڪي وشيشٽا ڏيڪو آرڻات سڌا سيمر ڪو اؤڙ سرو ڪو ودائي دو. سپڪا اَنش سمجھه ليئا نان؟ آبي موه ڪا اَنش ڪيا هئ؟ نشتموها نهين هوئي هو ڪيا؟

آڇا، موه ڪا رايڻ روپ ڪوئي پي وستو ويڪتي آڇا لگتا هئ، يهه-يهه ڇيز مجهي آڇي لگتي هئ، موه نهين ليڪن آڇي لگتي هئ. اگر ڪسي پي ويڪتي يا وستو ۾، آڇا لگتا تو سڀ آڇا لگنا چاهيئي، چتبون والي ڪپڙي پي آڇي تو بڙيا ڪپڙا پي آڇا. 36 پرڪار ڪي پوجن پي آڇي تو سوکي روڻي اؤڙ ڳڙ پي آڇا. هر وستو آڇي، هر ويڪتي آڇا. اٿسي نهين يهه زياده آڇا لگتا هئ! يهه وستو زياده آڇي لگتي هئ اٿسا سمجھه ڪر ڪاريه ۾ نهين لڳائو. دوائي هئ، دوائي ڪر ڪي پلي ڪائو. ليڪن آڇا لگتا هئ اس ليئي ڪائو، يهه نهين. آڇا آرڻات اَٽريڪشن جائينگي. تو يهه هئ موه ڪا اَنش. ڪائو، پيئو، مڙج ڪرو ليڪن اَنش ڪو ودائي دي ڪر ڪي نياري بن پريوگ ڪرني ۾ پيوئر بنو. سمجها!

باپ دادا ڪي پنداري سين ستهه هيٺن نيمر پرمال، سرو پراپتي ڪا ساڌن بنا هوئا هئ، خوب ڪائو ليڪن باپ ڪي ساڻ ساڻ ڪائو، الگ نهين ڪائو. باپ ڪي ساڻ ڪائينگي، باپ ڪي ساڻ مڙج منائينگي تو ستهه هيٺن سڌا لڪير ڪي اندر اشوڪ واٽڪا ۾ هونگي. جهان راوڻ ڪا اَنش آ نهين سکتا. ڪائو، پيئو، مڙج ڪرو ليڪن لڪير ڪي اندر اؤڙ باپ ڪي ساڻ ساڻ. ڦر ڪوئي بات مُشڪل نهين لگينگي. هر بات منورجن انيؤ هونگي. سمجها ڪيا ڪرنا هئ؟ سڌا منورنجن ڪرو.

اچا، ڊبل وديشي سدا منورنجن کي وڌي سمجھ ڪئي؟ هر گھري منورنجن اُنيو ڪريندي. هر سيڪنڊ سو پراپتي اؤر سرو پرت وڌائي کي بول نڪلتي رھيندي. تو وڌائي ديکر جانا هئ. نان. ساڻ ۾ تو نھين لي جائيندي نان؟ يھ سرو اُنش ڪو وڌائي دي وڌائي مناڪي جانا. تيار هو نان سڀي. ڊبل وديشي. اچا باپ دادا پي اُسي سدا ڪال کي وڌائي ديني والون ڪو وڌائي دي رھي هئ. پدم پدم وڌائي کي وڌائي. اچا.

اُسي سدا من مناڀو اُڙات سدا منورنجن ڪرني والي، سدا ايگ باپ ۾ سارا سنسار اُنيو ڪرني والي، اُسي وشيتائين ديکني والي وشيش آتمائون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر نمستي.

شيواداريون سين ۱ - شيواداريون ڪو مڌوبن سين ڪيا سؤغات ملي؟ پر تڪيه ڦل پي ملا اؤر پوشيه پراڻي پي جمع هوئي. تو ڊبل سؤغات هو ڪئي. خوشي ملي، نرنتر يوگ کي اُپياسي بني، يھ پر تڪيه ڦل ملا. ليڪن اِسکي ساڻ ساڻ پوشيه پراڻي پي جمع هوئي. تو ڊبل چانس ملا. يھان رھتي سهج يوگي، ڪرم يوگي، نرنتر يوگي ڪا اُپياس هو ڪيا هئ. يھي سنسڪار نه چاھتي پي ڪرم ۾ آ جاتي هئ اُسي يھ سنسڪار پڪي ڪرو. تو سنسڪارون کي ڪارڻ يھ اُپياس چلتا هين رھينگا. ڦر مايا وگھن نھين ڊاليندي ڪيونڪ سنسڪار بن ڪئي. اِس ليئي سدا ان سنسڪارون ڪو اُنڊر لائين ڪرتي رھنا. فريش ڪرتي رھنا. يھان رھتي نروگھن رھي؟ ڪوئي وگھن تو نھين آيا؟ ڪوئي سين پي آپس ٽڪر وغيره تو نھين هوئا؟ سنگنن ۾ پڻ پڻ پر ڪار کي هوتي هوئي پي ”سي فادر“ ڪيئا يا سي برادر سسٽر پي هو ڪيا؟ جو سدا سي فادر ڪرني والي هئ وي باپ دادا کي سمپ بچي هئ. اؤر جو سي فادر کي ساڻ سي سسٽر برادر ڪر ديتي وه سمپ کي بچي نھين، دؤر کي هئ. تو آپ سپ ڪوئن هو؟ سمپ والي هو نان؟ تو سدا اِسي سمرتي ۾ چلتي چلو. ٻاهر رھتي هوئي پي يھي پاڻ پڪا ڪرو ”سي فادر يا فالو فادر“، فالو فادر ڪرني والي ڪي پي ڪسي پرستتي ۾ ڊگمگ نھين هوندي ڪيونڪ فادر ڪي ڊگمگ نھين هوئا هئ نان. تو سي فادر ڪرني والي اچل، اڏول ايڪرس رھيندي. اچا، سپ آشائين پوري هوئي؟ سڀي نين اپني اپني شيوا ۾ اچا پارٽ بجايا هئ. اچا پارٽ بجاني کي نشاني هئ، هر ورش آپيهين نمنٽر آئينگا. يھ هئ پر ٽڪٽيڪل يادگار بنانا. وه يادگار تو بنينگا هين ليڪن اُپي پي بن جاتا هئ. ڪوئي اچي شيوا ڪر کي جاتي هئ تو سڀي ڪي مڪ سين يھي نڪلتا ڪ اُسي ڪو ٻڌائو. تو اُسا ثبوت ڏکنا چاھيئي، جو شيواڌاري سين سدا کي شيواڌاري بن جائو، سپ ڪھين انھين يھان هين رک لو. اچا.

مڌوبن نواسيون سين :- مڌوبن نواسي تو هئ هين سرو پراپتي سوروپ. ڪيونڪ مڌوبن کي مهمما، مڌوبن کي وشيش پڙھائي، مڌوبن ڪا وشيش سنگ، مڌوبن ڪا وشيش وايومنڊل سپ آپڪو پراپت هئ. مڌوبن ۾ ٻاهر والي اپني سپ اچائين پورڻ ڪرني آتي هئ اؤر آپ تو يھان بڻي هين هو. شرير سين پي باپ دادا کي سدا ساڻ هو ڪيونڪ مڌوبن ۾ سڀي ساڻ ڪا اُنيو ساڪار روپ ۾ ڪرتي هئ. تو شرير سين پي ساڻ هو اُڙات ساڪار ۾ پي ساڻ هو اؤر آتما تو هئ هين باپ کي ساڻ. تو ڊبل ساڻ هو ڪيا نان؟ سرو پر ڪار کي ڪاڻون پر بڻي هو. تو سرو ڪاڻون کي مالڪ هو ڪئي نان! مڌوبن والون کي من سين هر سينڪنڊ، هر سواس يھي گيت نڪلنا

چاہیئي ڪ ”پانا ٿا وه پاءِ ليئا، اپراپت نهين ڪوئي وستو پنداري ۾“ مڌوبن والي تو سدا تازا مال کاني والي هئ. تو جو سدا تازا کاني والي هوتي هئ وه ڪتني هيلدي هونگي. آپ سپ ورداني آتمائين هو، سدا باپ دادا کي پالنا ۾ پلتي هو. ٻاهر والون ڪو تو دوسري واناورڻ ۾ جانا پرتا هئ اس ليئي خاص انهن ڪو ڪوئي نه ڪوئي وردان دينا پرتا، آپ تو وردان پومي ۾ بڻي هو. ٻاهر والون ڪو تو ايڪ ورش کي ليئي رفرشمينٽ چاهيئي. اس ليئي آپ لوگون سين ايڪ ايڪ سين باپ دادا ڪيا بولي. انڪو تو ڪهتي هئ لائيت هائوس هوڪر رهنا، مائيت هائوس هوڪر رهنا. ڪيا آپڪو پي يه بولين؟ ٻاهر والون ڪو اس بات کي آوشيڪتا هئ ڪيونڪ يهي انڪي ليئي ڪمل پُشپ بن جاتا هئ جس پر نياري اؤر پياري بن ڪر رهندي هئ. وئسي پي گهر ۾ ڪوئي آتا هئ تو اسڪا خيال ڪرنا هين هوتا هئ. آپ تو سدا هين گهر ۾ هو. انهن ڪو ڊبل پارٽ بچانا هئ اس ليئي ڊبل فورس پرنا پرتا هئ. انهن ڪي ليئي يه ايڪ ايڪ شبد سنسار ڪي ساگر ۾ ناءُ ڪا ڪام ڪرتا هئ اؤر آپ تو سنسار ساگر سين نڪل گيان ساگر ڪي بيچ ۾ بڻي هو. آپڪا سنسار هين باپ هئ.

پرشن :- بابا ۾ هين سنسار هئ، اسڪا پاءُ ڪيا هئ؟

اُتر :- وئسي پي ٻڌي جاتي هئ تو سنسار ۾ هين جاتي هئ نان! سنسار ۾ دو چيزين هئ. ايڪ ويڪتي، دوسرا وستو. باپ هين سنسار هئ آرٿات سرو ويڪتيون سين جو پراپتي هئ وه ايڪ باپ سين هئ. اؤر جو سرو وستوئون سين ترپتي هوتي هئ وه پي باپ هئ. تو سنسار هو گيا نان. سنهنڌ پي باپ سين، سمپر ڪ پي باپ سين. اُنا، بڻنا پي باپ سين. تو سنسار هين باپ هو گيا نان. اُچا.

آسٽريليا پارٽي سين :- آج سڀي نين ڪيا سنڪلپ ڪيئا؟ سڀي نين مايا ڪو وڌائي دي؟ جنهنون ڪو آبي پي سوچنا هئ. وه هات اُٿائو. اگر آبي سين ڪهتي هو سوچينگي، تو يه پي ڪمزور فائونڊيشن هو گيا. سوچينگي آرٿات ڪمزوري. برهماڪمار ڪماريون ڪا ڌنڌا هين هئ مايا جيت بننا اؤر بنانا. تو اپنا نجي ڌنڌا جو هئ اسڪي ليئي سوچا جاتا هئ ڪيا! بولو هوئا هين پرا هئ. جئسي ديڪو اگلي ورش درڊ سنڪلپ رک ڪر گئي ڪ انيڪ آستانون پر شيواڪيندر ڪولينگي تو ڪل گئي نان! آبي ڪتني سينٽر هئ؟ (17) تو جئسي يه سنڪلپ ڪيئا اؤر پورا هوئا. آئسي ماياجيت بنني ڪا پي سنڪلپ ڪرو. باپ دادا تو بچون ڪي همت پر بار بار مبارڪ ديتي هئ. اؤر پي آگي شيوا ۾ ورڌي ڪرتي رهنا. سڀي باپ دادا ڪي دل پسند بچي هو. باپ دادا پي آپ ساڻيون ڪي بنا ڪچ نهين ڪر سڪتي. آپ بهت بهت وئليويٽل هو. اُچا.

وردان - يثارت ياد دواران سرو شڪتي سمپن بنني والي سدا هسٽرڌاري، ڪرم يوگي پو يثارت ياد ڪا آرٿ هئ سرو شڪتيون سين سدا سمپن رهنا. پرستني روپي دشمن آئي اؤر شستر ڪام ۾ نهين آئي تو شسترڌاري نهين ڪها جائينگا. هر ڪرم ۾ ياد هو تب سڦلنا هونگي. جئسي ڪرم ڪي بنا ايڪ سيڪنڊ پي نهين ره سڪتي، وئسي ڪوئي پي ڪرم، يوگ ڪي بنا نهين ڪر سڪتي. اس ليئي ڪرم يوگي، شسترڌاري بنو اؤر سميه پر سرو شڪتيون ڪو آرڊر پرمائڻ پوز ڪرو تب ڪهينگي يثارت يوگي.

سلوگن - جنڪي سنڪلپ اؤر ڪرم مهان هئ وهي ماسٽر سرو شڪتيوان هئ.